

Голос України

№ 235—236 (2482—2483) ■ Вівторок, 19 грудня 2000 року ■ Ціна договірної

■ 1796 р. Помер Петро Рум'янець-Задунайський, генерал-губернатор Малоросії в 1764–81 рр. При ньому ліквідовано залишки політичної автономії України, остаточно покращено селянство.

■ 1871 р. Народився поет Микола Вороний.

■ В 1927 р. Закінчив роботу XV з'їзд ВКП(б), одним з рішень якого був курс на колективізацію. Результат — голод 33-го.

■ 1941 р. Не стало письменника Валерія Підмогильного («Останній Шептала», «Місто»).

12 грудня

Ключ

Миколай, цей делікатний і добрий святий, приходить невідомо й нечуто, як уміють лиш офіцери небесних спецслужб, він приходить і залишає під подушкою кому іграшковий цифровий диктофон, кому бублків в'язку, кому казку з картинками. Про те, що він приходить, можна здогадатися з віршуватих античних облич. Як ні одному зникнові. Втім, це хитрий знімок. Бо на ній зацятися головним не центр композиції, а тло, стіна, обнесена делікатними рекламними плакатами. А може, так зацятися лише через те, що нам важко зустрітися очима з хлопчиком. Бо ми прибували, куди поклали золотий ключик під дверцят, схованих за розмальованою стіною. А десь там — обіцяна Країна Чудес. Власне, якщо Святий Миколай і справді приходить, то лише для того, щоб нагадати про це нам — дорослим.

Фото
Валерія ІНОУТИ.
Чернівецька область.

Зберігає розсудливий тон

Читаємо «Голос» разом

Петро КІВШИН, народний депутат України першого і другого скликань, голова Полтавської обласної організації Аграрної партії України:

— Найбільший недолік нинішньої преси — невирівняний крайнощ, антигоспичні погляди на одні й ті самі факти, політ. «Голос України» — одна з небагатьох газет, яка зберігає розсудливий тон, на її сторінках домінують звашені думки. До цього і прагнути ми,

народні депутати, які у 1990 році приймали рішення про створення державного органу Верховної Ради. Виявляло, що з першого свого номера «Голос України» став справжньою трибуною гласності. Газета впродовж десятиліття залишається вірною своєму призначенню, не прагне ні під які політичні сили, а тільки на зміцнення позитивної, об'єктивної картини.

Хоті би побачити «Голосу України» і надалі дотримуватися прийнятих від самого початку цінностей. Теоретично колектив з нагоди десятиріччя газети — бачити завжди принциповими і відданими рідному виданню.

У нове століття — з новою філософією

Питання поставок енергоносіїв у Європу були однією з головних тем переговорів президентів України та Польщі Леоніда Кучми і Александра Квасневського в Одесі. Як заявив після закінчення зустрічі Л. Кучма, «Одесу обрано не випадково» для зустрічі президентів двох країн. За його словами, «сьогодні не тільки Україні та Польщі цікавить питання поставок енергоносіїв, а й уся Європа». Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», обидва президенти мали можливість поговорити, що зробило для будівництва нафтотерміналу «Південний» і нафтопроводу Одеса—Броди—Глишак.

А. Квасневський підтвердив: під час переговорів обговорювали насамперед питання поставання нафти і газу, а також проекти, що були запропоновані Росією, ЄС і Польщею. Польський президент зазначив, що Європа намагається знайти нові шляхи поставання енергоносіїв. При цьому, наголосив він, «Україна не повинна бути усунута від розв'язання глобальних питань». На думку А. Квасневського, «XXI століття повинно відрізнятися від XX тим, що нафтогазоводопроводи і телекомунікації мають не розділяти, а об'єднувати». «Це — нова філософія XXI століття», — додав він.

СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Знову МВС, знову інцидент

Остання в нинішньому році та тисячолітті Погоджувальна рада голів парламентських комітетів, фракцій розпочалася, на жаль, з конфлікту. Лідер комуністів Петро Симоненко звернувся до Погоджувальної ради з проханням розпочати пленарний тиждень з інформації Міністерства внутрішніх справ України про інцидент, що трапився в нещодавно вчере з народним депутатом Миколою Кравченком у Донецьку.

(Закінчення на 2-й стор.)

Варто «струснути» владу

Щиком очевидно: окрім питання змін Конституції за результатами квітневого референдуму, ще одна українська тема починає всерйоз турбувати Парламентську Асамблею Ради Європи. Це — свобода слова. Розслідування справи зі зникненням Георгія Гонгадзе є для України гарною нагодою продемонструвати демократичність, відкритість, прозорість та справжню об'єктивність. Така думка голови підкомітету з питань преси Комітету з питань культури та освіти ПАРЄ пані Тітті Ісококанна. Вчора вона зустрічалася з українськими журналістами в Києві.

(Закінчення на 5-й стор.)

Мотиви зрозумілі

Київський міський голова Олександр Омельченко вважає, що керівництво Київської області «неадекватно» сприймає обґрунтування рішення столичної влади про приєднання до Києва переміст, позиваючись «Інтерфакс-Україна».

За словами О. Омельченка, сьогодні в Києві працює близько 120 тис. осіб з інших міст. З них більше половини — мешканці Київської області.

«Ідеться не про просте фізичне приєднання приміських районів до столиці, а про об'єднання промислового, виробничого та людського потенціалу», — уточнив мер.

АЕС закрити — чорнобильців забути?

100 ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС пікетували будинок Ради Міністрів Криму.

Кримські члени асоціації «Пам'ять Чорнобиля» заявили, що влада не виконує своїх обіцянок із соціального захисту чорнобильців. Нині на півострові проживає 10 тисяч ліквідаторів і осіб, віднесених до зони зараження. Смертність серед них у 12 разів перевищує середні показники. В той самий час борги за компенсаційними виплатами чорнобильцям сягають дев'яти місяців. Наступного року очікується й урізання соціальних програм.

Я вам пишу...

Зібралися разом за обідом

Напередодні Міжнародного дня інвалідів до Ілліної «Української страви», що на проспекті Перемоги, прийшли незвичайні відвідувачі. В обставині, що швидко нагадувала домашню, тут обідали інваліди війни. Таку благодійну акцію милосердя колектив, очолюваний заступником Оленою Гринюк, організував не вперше, постійно надає їм матеріальну й моральну допомогу. Інваліди заслужили такої уваги, адже вони — жива історія нашої Вітчизни — героїчно і мужньо воювали, піднімали з руїн рідну землю.

Є. СИНІЯВСЬКИЙ, заступник голови комітету інвалідів.

Київ.

Стихія

Хай буде світло й телефон!

Електропостачання відновлено у більш як 60 відсотках сіл і селищ, що постраждали від незалежного стихійного лиха.

Волочис 1716 населених пунктів Вінницької, Одеської, Миколаївської, Кіровоградської та Черкаської областей лишаються без електрики. Крім того не працює понад 741 сільської телефонної станції, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

■ У Харкові в рамках фестивалю «Мистецтво на межі століть» відкрито художню виставку «Сюрреалізм. Погляд у XXI століття».

■ Виконавці всіх літературних будинків України дають подарунки та власні фотографії від Львівського жіночого об'єднання «Дяк».

■ Донецький металургійний завод планує до 2005 року зняти з експлуатації 6 мартенівських печей.

■ 43 особи загинули на підприємствах України за минулий тиждень.

Не розділяти, а об'єднувати

P.S.

Споживча кооперація на порозі реформ

«Тикаферлюкс» нагадує: зима холодна, одягайте!

Відповідь на це запитання можна пошукати погляді прохідних хуторів «Тікаферлюкс» і «Ісменієрм», розташованих на одній території. Не встигнеше наблизитися до формованих навізів, як вас схопить за руку й потягнуть убік: «Паночку, панусю, візьміть шубу у мене, мені її андари на зарплатню, продам на 100 доларів дешевше...»

«Тікаферлюкс» застерігає: не

4

Перемога важка і трудова

Четвірка з шістьма нулями: успіш адін на всіх

З цією пренеюмою звісткою гірники підійшли на-гора 13 грудня о 13 годині. Овідані заборобом шифра внявчаша шадливо до цього колективу. Удача обрале насамперед невтомних роботах і рекордну позначка — заслужена нагорода за працю.

Видобули бриду вугілля з цифрою «4000000» бригадир приквік очисного забобу дільниці № 2 Валентин Артюхов вручав голові правління ВАТ «Вугілля компанія» «Шахта «Червоноармійська-Західна» №1» Леонідові Байсарову просто на майдавичку кльовогого комп'ютеру. Навчальники дільниці №2 та №3 Віктор Нікітін та Анатолій Хаванський, бригадир дільниці №3, №4 та №7 Геннадій Іванов, Володимир Бредіхін та Олександр Ляшук, які щойно підійшли на поверхню, не приховували радніших посмішок.

Не меше пренеішати новину повідомив бригадир прохідників Костянтин Березка, пролемонітрувавшн символічний потониний мет гірничих виробок на підприємстві поставлено рекорд проходки — 20,5 кілометра з початку року!

Шахта «Червоноармійська-Західна» №1 — одна з наймолодших в Україні: наприкінці грудня їй виповнилося десять років. Бтім, на послаблення через такий юний вік підприємство, яке вже кілька років є одним із кращх і стабільно працюючих в галузі, не сподівається. Проєкту потужність було встановлено на рівні 2 мільйонів 100 тисяч тонн на рік, і вже 1998-го шахта подолала цей рубіж і вийшла в лідер. Цього року колектив одним із перших в галузі досаг позначки мільйон тонн і першим видобув лощ-і трохмільйонну тонну вугілля. А вдавш чотирьомільйонну, остаточно поставив крапку у суперечці про кращшу шахту. Номер один у назві, як-не-як, зобов'язує.

На короткому мітингу з нагоди трудової перемоги — оскільки тут звикли шинувати кожну хвилину — навчальник дільниці №3, кавалер знаку «Шахтарська слава», заслужений шахтар України Анатолій Хаванський запевнив, що чотирі мільйони — не межа: «Галадо, наступного року ми збільшимо видобуток».

Звідки така впевненість? Справа в тому, що підприємство — перше в галузі не лише за обсягами видобутку і проведенням гірничих виробок, а й за

іншими показниками, наприклад, рівнем рентабельності (за підсумками 2000 року, очікується, він становитиме 47 відсотків), собівартості тонн готової продукції та деяким іншим. Все це — результат впровадження сучасної гірничої техніки, раціонального використання фінансових і матеріальних ресурсів, високої трудової і технологічної дисципліни. І, звичайно, налаштування всього колективу на успіх.

Найбільший внесок в досягнення 4-мільйонного рекорду дільниці №2 (навчальник Віктор Нікітін, бригадир приквік очисного забобу Валентин Артюхов) — 914,5 тисячі тонн;

дільниці №3 (навчальник Анатолій Хаванський, бригадир Геннадій Іванов) — 885,9 тисячі тонн;

дільниці №7 (навчальник Олександр Климов, бригадир Олександр Ляшук) — 762,5 тисячі тонн.

З початку року пройдено більш як 20 кілометрів гірничих виробок, у тому числі кращими бригадами:

Івана Гамагі — 2484 метрів, Анатолія Хаан — 2113 метрів, Костянтина Березки — 2337 метрів, Євгена Івженка — 2420 метрів, Віктора Лисенка — 2130 метрів.

Є привід пишатися тим, що ти — шахтар

За кілька років на «Червоноармійській-Західній» склався працелюбний, дружний колектив. Середній вік її працівників — 36 років. Важка шахтарська праця — для молодих, здорових і честолюбних.

Згодом, нині не ті часи, коли до шахти хлопців забрала романтика професії. Тепер на перше місце висуваються матеріальні стимули. І тут треба віддати належне керівництву підприємства: заробити плата на шахті — власна і гідна винагорода за відмінну роботу.

За підсумками року середньомісячний заробіток одного працівника перевищив 1000 гривень, тоді як у плані було закладено суму варті меншу. Якщо зважити на те, що загальною на шахті працює 5,5 тисячі осіб, то щонайменше таку кількість родни Червоноармійська, в також кількох сусідніх містах і селища (на роботу гірників доставляють автобусами іноді за 50–60 кілометрів) мають стабільний дохід і міцно стоять на ногах.

Відповідним чином оцінюється і легка праця підземних робітників. На шахті розроблена і діє система прогресивного преміювання, яке дає змогу винагороджувати за високі показ-

Четвертий мільйон — на-гора!

ники видобутку і проходки. Тому цифри — дві, три і навіть чотирі тисячі гривень навпроти прізвищ, скажімо, найкращих приквік очисного забобу — гідна винагорода і стимул до того, щоб зберігати високий темп. А це — привід пишатися тим, що ти — шахтар.

Завтра — це всерйоз і надавга

Чесно знатися, якось миті засумнівалася, з чи варто оцифрувати цифри заробітків на перелові шахті і чи не спротивляється це розрадуванню у гірників з інших регіонів, де часом шде вугільне об'єднання видобуває палива за менше, ніж одна дільниця на «Червоноармійській-Західній», і де багаторічна зароботівність у зарплаті — явне значення? З другого боку, для всіх працівників галузі є єдина тарифна сітка, а остаточні суми заробітків не в останню чергу — показник рівня організації виробництва.

Бригадир приквік очисного забобу Валентин Артюхов переконаний, що в досягненні 4-мільйонної позначки леева частка заслуг незмінного впродовж десяти років керівника підприємства Леоніда Байсарова, який вирішує складний комплекс проблем, з якими пов'язаний видобуток вугілля. А сам голова правління відзначає підприємці, що шахту підприємства і підприємцю Донецька обласка держава адміністрація, Міністерство палива й енергетики, Ка-

бінет Міністрів України. В рамках Закону України «Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області» на підприємстві реалізують дав інвестиційні проєкти, кіншевою метою яких і має стати збільшення обсягів видобутку вугілля та зменшення його собівартості.

У червні цього року з метою розвитку структури управління підвищення якості товарної продукції — вугільного концентрату, залучення зовнішніх інвестицій для розвитку виробництва з ініціативи Міністерства та обласної державної адміністрації на базі шахти та центральної збагачувальної фабрики «Чумаківська» створено вугільну компанію «Шахта «Червоноармійська-Західна» №1».

За десять років на шахті склався чудовий колектив, кже Леонід Байсаров. — Шифра 4 мільйон тонн — підсумок роботи всіх, але це заслуга не лише нашого трудового колективу. Це й результат продуманої і вваженої політики і на рівні регіону, і Міністерства, перго та уряду. Завдяки додатковій емісії акцій ми отримали змогу залучити 115 мільйонів гривень для розвитку виробництва і успішно динмося в завтрашній день.

Завучей кошти передовсім призначені для будівництва нового повітряно-подавального стовбура. Адже така інтенсивна робота змушує думати, поперше, про перспективу, по-друге, про безпеку шахтарської праці. До речі, останні роки шахті присуджують перше місце серед промислових підприємств області в огляді-конкурсі на найкраще вирішення питань охорони праці, який проводить Донецька облдержадміністрація.

Добра слава про «Червоноармійську-Західну» №1 давно вийшла за межі міста. І не лише через відмінну роботу гірників, а й завдяки великомасштабним соціальним програмам. Підприємство справно поповнює податками місцевий бюджет, утримує чотирі відомі дитячі сади, палац культури, два гуртожитки, пансіонат, базу відпочинку. У серпні цього року, напередодні професійного свята, завершено будівництво 80-квартирного житлового будинку в Червоноармійську та методичного центру Християнської провінції, аналогів якому в країні немає. А створений на шахті добродійний фонд «Нація» щороку надає адресну допомогу більш як 40 тисячам мешканців регіону. За правом мільйонного підприємства вважає за свій обов'язок підтримувати тих, кому інші не вказ.

І на завершення — такий факт. Акт останньої емісії малайя попит не лише у потенційних інвесторів, а й у гірників. Багато хто з них внявив готовність вкласти в ційні, тепері власні заощадження, які були б використані для розвитку шахти. Крок, на який здатна лише людина, залізною впевненістю в завтрашньому ділі рідного підприємства.

Ліна КУЦЬ

Загальний огляд шахти. Дільниця підготовчих робіт №7. За роботою прохідників І. Хорошилова та С. Котельєвського.

Рекорд проходки — 20,5 кілометра з початку року!

Найперше — побороти рабів у своїх душах

Опозиція: точка зору

(Початок на 3-й стор.)

На жаль, сьогоднішній владний режим зацікавлений у протилежному. Тому так ретельно руйнується свобода слова. Тому суд намагається поставити під тотальний контроль президентської «вертикалі» зацікавлених залишків його незалежності.

Тому пересічний український громадянин змушений сприймати на віру все, що йдеться у програмі УТН (вищої думки йому здебільшого «осолово у провинії, почути немає звички»). Тому він, цей громадянин, з охотою віддасть 10 гривень інспектору ДАІ, а ніколи не піде доводити свої права в суд (нехай навіть він ніколи не зайшовся порушення, яке його інкримінували). Однак у нашому суді він нічого подібного не зможе.

Громадянин, поставлений у такі умови, — дуже зручний. Він ідеально надійся для ма-

ніпуляції. Він усе стерпить і буде радий, коли врешті-решт з нього поділяється дещиною з окремими людьми. Але ж, наголосивши, він ніколи не боротиметься ani за свободу слова, ani за право обстоювати своїх інтересів в незалежному суді. Він про це не розуміє по-театинського значення цих речей для себе особисто. Так людина, призначена жити в воєнній еміграції, може вже й не прагнути сягнути повітря і не пам'ятати, що давно забула, які вони...

А проте мене мучить інша думка. Нехай за допомогою палічків чариньки ми одного чужого людину отримали свободу слова й незалежний суд. Чи готові будуть люди, єдиною метою яких є сьогодні кусень хліба, скористатися з цих благ?

Ві багатьох людей України зустрічаюся з тисячма людьми і скрізь ладна стогін: «Влада повинна дати про нас».

Безумовно, повинна. Особливо, тоді коли йдеться про латині, немінливі, які тільки обирає дорожку життя. Але ці слова з вуст здорового чоловіка в розквітлі від викликають у мене відчуження.

Але ж вони — це не генетичному рівні сприйняття заповідь морального патерналізму; не треба нікуди ринитися й висоувати. Про те треба подбавати. А вітруми швидко голову — ці знесуть з пліч.

Утім, така настанова — зовсім не радийський винахід. Пригадаймо німецьке «Фюрер думка за нас». Усе це, у чому, але це від того лавровицького раба, який мій мріяли лише про забаву миску юшки за ту саму працю (варіант — про дупляк за кошик, але за працю троні ладно). Стараки, звичайно, теж у тієї історії траплялися, але рідше як виняток, і кінні виступи придумували, використовуючи тих-таки рабів...

То чи маємо щось серйозно змінити в нашому суспільстві, поки ментальність

нашого народу залишається рабською? Поки гасло «через нас повинні подати про мене» не поступиться місцем іншому гаслові «держав повинна створити всі умови для того, щоб я міг зреалізувати свій талант, свої здібності»? Запитання більш як риторичне...

Чи намагається сьогодні наша держава, яка володіє величезною (і в певних випадках достатньою ефективною) пропагандистською машинною, щоб трохи вплинути на цю ситуацію? Таких кроків можна було б очікувати, бо й сам Президент колись казав: повинні подолати залишки радянської ментальності. Та й начебто проголошений курс на ринкові реформи вимагає того ж...

А проте нічого в цьому напрямку не робиться. Радше, телебачення й табloidні рекламники аж ніяк не ідеї. Вони рекламують людей. Переважають люди, під чимі парторна віслюк. У другу чергу — люди з «плоту, який робить короля». Потім — усілякі «іко-

ностаси» лауреатів різноманітних «рейтингів» і «фортун». Позаяк люди ці мас своїм є не надто декоративні — атмосфера сірості над нами делай згущується.

А психологія рабства, патерналістська ментальність як ладували, так і досі ладують. «Мало того, вони проникають делай глибше — бо людина судомно тримається за робоче місце. Некий зарплатні не платили вже рік, але, може, колись і заплащать. А сьогоднішнього не заплащать уже ніколи».

Оже, ментальність українців мають змінити структури громадянського суспільства, партії, громадські організації, творчі й професійні спілки. Більше цього зробити некому. І сьогоднішні структури для них — напевно, головні, аніж навіть змагання за владу. Бо за тим, як буде вирішено це завдання, й судитимуть нас майбутні покоління.

Антоніо МАТІВЕНКО, народний депутат України.

«Не чекай, не мовчи...»

Акції

Початок поточного зборів ери Партія зелених України разом з «Таврійськими іграми» відзначає благодійною акцією «Вмобітисе без Чорнобиль». Шой і тавріє в день закриття ЧАЕС — свята прапорці українського народу та жажаний нем дитини людської? «Не чекай, не мовчи, не чекай, не мовчи, а починай новий відрив часу», — відповіли на запити лідер зелених Віталій Кононов.

Зелені прагнали розлумити молоді доступності для неї мовою рок-музики, витвореною музикантами, трип-хопом і джазом. «Воплі Відоплясова», «Грін Грей», «Друга рика», «Плещ Еремій» та «Скрябін», важливість та кроку держави і, звичайно, скористатися нагодою показати себе перед наступними парламентськими виборами. «Скрябін» презентував новий кліп «Чорнобиль бегемот» (назважж), який згодом змінявся, до речі, на 100 метрів від зруйнованого реактора. У пісні йдеться про те, що після закриття самої станції Чорнобиль озвнятиметься ще дужа, ніж до цього. Не думай, не пиль, не рубай гілку, на якій сам сидиш, не чекай, не мовчи — хто мовчить, дочекається-таки біди».

Для молоді, що збиралася в спотичному Паладі спорту, ми-

ло (музично й політично) зрештоване шоу стало справді не святом — їм поризжало, а значайнісінько дивувалося. Шоу зразилося оже моторошні кадри перших днів після аварії на велетеньському екрані. Але хтось на них просто не дивився, а хтось, скориставшись нагодою, на райді наскрижаний публіці, та узявши виникли і голос Олега Скрипки: «Насправді це дуже серйозно!» — потону в утаніовальному порині.

Спочатку акція з нагоди закриття ЧАЕС ладувалася провості в Лондоні за участю українських та зарубіжних музикантів, за транслює на Європу. Однак, попереді доможетності зрівнялась, теза «закордон нам не допоможе» підтвердилася для України ще раз. На жаль, не дуже серйозно!

Юліана ШЕВЧУК.

ВАТ «Кременчуцька автобазна № 3» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 5 лютого 2001 р. о 15 годі за адресою: м. Кременчук, вул. Виноградна, 16.

1. Зайт голосу правління про діяльність товариства за 2000 рік.
2. Зайт ревізійної комісії.
3. Зайт голосу спостережної ради про роботу за звітний період.
4. Затвердження балансу за 2000 рік.
5. Вибори голоси правління.
6. Внесення змін до статуту товариства.
7. Різне.

Всі акціонери у зборіх акціонерів потрібно мати документ, що посвідчує особу. Реєстрація акціонерів буде провостітись з 13 годіни.

Дирекція.

Антиражний сфб Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держ. бюро, 8-4 пб 750) нагадує сфбу № 11947-7/07 про багаторазову ЗАТ «Кавказ-Харків» (Харківська обл., Кошаринський р-н, с. Різдвова, вул. Шевченка, 6), що СІРППО 23192421, рп 2600094 а ВУЕХ «Мескано» а Харкова, МП 511629. Розпорядком майна призначити Держна Водини Крївїйчанка (ліцензії № 000125).

Згода кредиторів приймаються у місячний термін з дня публікації.

Редиктор мовою Світлана ПИСАРЕНКО. Редколегія: Олександр ВІЛІК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕКЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДІЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодувач.
- Редакція не замири поділувати позачасно авторів публікацій.
- За точність викладення фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаються.
- Заступання з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні нещад публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Рудаков запрошує гостей утретє

Либонь, немає сенсу давати якісь характеристики видатному українському веротеру, у мимолетному раженні п'ятидесяти «Даніама» і національної збірної країни, баче-поразовому чемпіону і володарю Кубка СРСР, віце-чемпіону Європи, володарю Кубка кубків і Суперкубка УЄФА, багаторазовому Герою Вирождж багаторазової перемоги завершення кар'єри граєця Євгена Васильовича тренувати футболу зміну. Йому дуже знайома як неспокійна нудька. Оже, не дивно, що у столиці України ось уже втретє (з 23-го по 29 грудня) відбудуться міжнародні юнацький турнір для 15-річних футболістів на криж саме Євгена Рудакова.

Цього разу до Києва збираються команди з Молдови, Білорусі та з багатьох регіонів України. Матчі відбуватимуться на полях РВУФК (вул. Матеюка, 4, станція метро «Лисова»).

Починаю, що є багато людей, які безкорисливо викликали київську кошту і серце, аби вони пройшли на найвищому рівні, щоб загартувалися юним футболістам надолго. До речі, майже всі учасники чекають прекрасні призи і сувенири.

Серед улюблених турнірів — ЗАТ «Сталь» (Олег Олексевич), фірма «Варі» (Сергій Веселов), торгова марка «Княжий град» (Павло Скіт-ов), ПФ «Простір» (Олександр Стефанів), АТЗТ «Інтер-Контакт» (Олексій Гончаров), банк «Базис» (Арсен Аваков), УОФ (Олег Шкробко), адміністрація Московського району столиці, федерація футболу Києва. Але викромимо головного спонсора — компанію «Салос». Її генеральний директор Ігор Телубович і я президент турніру за сумісництвом. Своєю чергою Ігор Васильович докладав чимало зусиль, щоб у Києві з'явився дитячий футбольний клуб «Сталь». Мете закладу — вирощувати «зірок» для українського футболу. Один головний запитання до закладу: улюбленого троюо вкломати більше дітей, які живуть не в розкошах. Для особливо обдарованих у київському районі «Теремки» планують відкрити футбольний ліцей. Там маленькі футболісти мешкатимуть, навчатимуться, заручуватимуться. Аж до сьогоднішнього, коли їм довелося долати з дому на тре-

нування відстань у 50 кілометрів. Є багато бажаючих з регіонів України потрапити до цього закладу. Та те, як кажуть, тема окремої розмови.

Судівською колегією змагання на приз Євгена Рудакова оголошено відомий артр з футбольної династії Балахівних — Олександр Михалюкович.

Ізго проведення такого турніру, — розповідає Ігор Чемобитський, — підказав Леонід Григорович Кривийський — заслужений тренер України, який сам у минулому грав у відомих клубах. Колн став наставником, очолював юнацькі збірні України. А його пліопічні з міста Первомайська, що на Миколаївщині, були чемпіонами республіки і вигравали всеосвітні турніри на призи клубу «Шкіряний м'яч» серед спеціалістів. Нині він президент ДЮФК «Сталь». Майже сорок років товариству Кривийський і Рудаков. Коментарі, гадаю, зайві.

З кожним роком збільшується кількість учасників нашого турніру. Тепер від бажаючих немає відбою. Та ці змагання лише епізод великої справи допомоги дітям. Вони — наше майбутнє. І що більше людей зрозуміють це і вкажуть на кошти та дучу у спорті, то швидшими темпами розбудуватиметься наша держава...

Віктор БРАНІЩІЙ.

На знімку: Ігор Чемобитський та Євген Рудаков.

Фото автора.

Блос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України:
01008, м. Київ-18,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОН: 448-8502
ТЕЛЕФАКС — 224-754;
Відділ реклами — 446-91-37,
441-89-34, 441-89-44;
448-8502.
E-mail: sekret@golos.ralc.com